

Independent Study Title	The Comparative Analysis of Translation Techniques of Supannikar and Salinee Kamchan in <i>Charlie and the Chocolate Factory</i>	
Author	Ms. Phithayaphorn Chiangthong	
Degree	Master of Arts (English)	
Independent Study Advisory Committee	Asst. Prof. Surachet Kradtap	Advisor
	Asst. Prof. Pranut Suksri	Co-advisor

ABSTRACT

This research aims to compare Supannikar and Salinee Kamchan's techniques in translating the children's book, *Charlie and the Chocolate Factory* by Roald Dahl, at the word, sentence and discourse level as well as the use of language when translating children's literature. The result shows that Supannikar and Salinee used both form based translation and meaning based translation. At the word level, in translating the shared concept, both translators used descriptive phrases, related words, generic-specific words, and the secondary and figurative sense. In translating the distinct concept, both translators used generic words with a descriptive phrase as well as borrowed words and loan words. Supannikar's translation techniques differ from Salinee's translation techniques in that Supannikar used non-literal lexical equivalents to translate the story while Salinee did not. Apart from that, for the most part, Salinee did not use borrowed or loan words but used a cultural substitute. At the sentence level, Supannikar and Salinee each used identical techniques by adjusting the structure of words in a sentence, changing a phrase to a sentence or vice-versa, adjusting negative sentences and adjusting the form of passive voice to active voice. The different techniques used by Supannikar and Salinee lie in the fact that Supannikar added or omitted some details and also adjusted the arrangement of words

in a phrase or a sentence in modulating the translated text at the sentence level whereas Salinee did not. At discourse level, Supannikar's technique differs from Salinee's technique by adding and omitting some details, whereas Salinee tried to maintain the form of the language and the content as much as possible. The results of this research reveal that Supannikar used almost all the translation modulation techniques to adjust the translated text and she often added more details to the story. This technique made the story more imaginative but sometimes it exceeded the writer's intentions. On the other hand she did not often modulate the distinct concept but used borrowed or loan words. Sometimes those words were not meaningful in Thai and they might be difficult for children to understand. Salinee used some translation techniques to modulate the story but mostly tried to maintain the form of the source text as well as the content, trying not to add or omit any details but Salinee usually translated distinct concepts into Thai words and avoided the use of borrowed or loan words. Salinee's translation maintained the original content but it was not as imaginative as Supannikar's translation. The language use by both translators in translating children's literature was used appropriately by using imaginative words, action words, expressives and doublets which are able to reflect the personality and emotion of the characters.

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ บทวิเคราะห์เปรียบเทียบเทคนิคการแปล เรื่อง *Charlie and the Chocolate Factory* ของซูพร์ณิการ์และ สาลีณี คำจันทร์

ผู้เขียน นางสาวพิทยาภรณ์ เชียงทอง

ปริญญา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุรเชษฐ์ รัตทัต

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประนุก สุขศรี

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ ศึกษาความเหมือนและความแตกต่างในการเทคนิคการแปลของผู้แปลทั้งสองคน รวมทั้งการใช้กลวิธีการปรับบทแปล ถ่ายทอดความหมายในระดับคำ ระดับประโยคและระดับย่อหน้า รวมทั้งการใช้สำนวนภาษาในการเขียนวรรณกรรมสำหรับเด็ก ผลของการวิจัยพบว่า ซูพร์ณิการ์และสาลีณี คำจันทร์ใช้วิธีการแปลที่เน้นการรักษาโครงสร้างทางภาษา จากต้นฉบับและวิธีการแปลที่เน้นให้ผู้อ่านเข้าใจความหมาย ในระดับคำ ผู้แปลทั้งสองคนใช้กลวิธีการดังต่อไปนี้เหมือนกันคือ การใช้คำอธิบาย การใช้คำที่มีความสัมพันธ์กัน การใช้คำจำแนกประเภทอย่างกว้างๆและคำเฉพาะเจาะจง การใช้ความหมายรองและความหมายเชิงเปรียบเทียบในการแปลคำที่เป็นที่รู้จักในวัฒนธรรมของภาษาแปล ส่วนในการแปลคำที่ไม่เป็นที่รู้จักในภาษาแปลผู้แปลทั้งสองคนใช้คำจำแนกประเภทอย่างกว้างๆแล้วตามด้วยคำอธิบายประกอบ และใช้คำยืม ส่วนความแตกต่างในการแปลระดับคำก็คือ ซูพร์ณิการ์ใช้กลวิธีการแปลแบบเทียบเคียงความหมายต่อความหมายแต่สาลีณีไม่ใช้ ส่วนเทคนิคที่สาลีณีใช้แต่ซูพร์ณิการ์ไม่ใช้คือการใช้การแทนที่ด้วยสิ่งที่ปรากฏในวัฒนธรรมของภาษาแปล ในระดับประโยคซูพร์ณิการ์และสาลีณีใช้กลวิธีการแปลที่เหมือนกันคือ การเปลี่ยนโครงสร้างคำในประโยค การเปลี่ยนวลีเป็นประโยคหรือประโยคเป็นวลี การปรับรูปแบบประโยคปฏิเสธ และการปรับประโยคกรรมตุวาทก ส่วนความแตกต่างในการแปลระดับประโยคก็คือ สาลีณีจะมีการเพิ่มหรือลดรายละเอียดในประโยคและปรับการเรียงคำหรือวลีใน

ประโยคแต่สาลินีไม่ใช่ ในระดับย่อหน้าสุพรรณนิการ์มีการเพิ่มหรือลดรายละเอียดในการแปล แต่สาลินีจะไม่นิยมเพิ่มหรือลดรายละเอียด

ผลจากการศึกษาแสดงให้เห็นว่า สุพรรณนิการ์ใช้กลวิธีการปรับบทแปลที่หลากหลาย และมักจะใส่รายละเอียดเพิ่มลงไปในบทแปลมากให้ผู้อ่านได้เห็นภาพที่ชัดเจน แต่บางครั้งแปลเกินความตั้งใจของผู้เขียน แต่จะไม่นิยมปรับคำที่ไม่เป็นที่รู้จักในวัฒนธรรมของภาษาแปล แต่จะใช้คำยืมหรือทับศัพท์ ทำให้บางครั้งสื่อความหมายได้ไม่ชัดเจน ส่วนสาลินี คำฉันทน์ที่มีการปรับบทแปลบ้างพอสมควรแต่ส่วนมากจะพยายามแปลให้ได้เนื้อความเท่าต้นฉบับ โดยไม่มีการเพิ่มหรือลดรายละเอียด และจะนิยมแปลคำที่ไม่เป็นที่รู้จักในวัฒนธรรมของภาษาแปลโดยไม่นิยมใช้คำยืมหรือทับศัพท์ การแปลของสาลินี คำฉันทน์จะมีเนื้อหาที่เทียบเท่ากับต้นฉบับแต่จะสื่อความหมายได้ไม่ชัดเจนเท่าการแปลของสุพรรณนิการ์ ส่วนลักษณะการใช้สำนวนภาษาของผู้แปลทั้งสองคนมีความเหมาะสมกับวรรณกรรมสำหรับเด็กโดยใช้คำแสดงภาพ คำแสดงอาการ คำแสดงความรู้สึกและคำซ้อนเพื่อแสดงถึงบุคลิกภาพและ อารมณ์ของตัวละครได้เป็นอย่างดี

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved